

ARTS, CULTURAL STUDIES AND ETHNOGRAPHY

Ірландська джигга: історія походження та основні різновиди

Кутузов Максим Юрійович¹, Корнієнко Аліса Максимівна²

¹ асистент кафедри хореографії;
Волинський національний університет імені Лесі Українки; Україна

² здобувачка вищої освіти 1 курсу кафедри хореографії;
Волинський національний університет імені Лесі Українки; Україна

Танець – вагома частина культурного надбання народу. Століттями в різних країнах вироблялись специфічні прийоми, пов'язані з виконанням танців певних форм і різновидів.

Ірландці споконвіку славляться шанобливим ставленням до своєї хореографічної спадщини, в який яскраво відображено національні особливості та різноманітні ракурси пластичного мислення, духовного колориту народу.

Ірландський танець має свій виразний характер і стилістичні особливості. Йому притаманні швидкий темп, чіткий ритм, легкі високі стрибки, ковзні кроки, енергійні кидки та віртуозні вистукування (требл). Незвичним є поєднання статичної корпусу і динаміки рухів ніг.

Одним з найдавніших хореографічних жанрів, що зберіг зв'язок з прадавньою кельтською культурою, є джигга (ірл. *port*). Вона виникла ще в 11 столітті, проте, і сьогодні знама далеко за межами своєї історичної батьківщини. Назва танцю, ймовірно, походить від французького «*giguer*», що означає «стрибати». Джигга виконувалась переважно під супровід фідері (скапка), флейти та борану (барабан) [3].

Джигга має масу варіантів і оригінальних форм, у кожній з яких своя назва: *сінгл джигга* (*Single jig*), *дабл джигга* (*double jig*), *требл джигга* (*treble jig*), *сліп джигга* (*slip jig*). За видом танцювального взуття розрізняють м'яку (*soft jig*) та жорстку (*heavy jig*) джиггу (посилання інтернет). М'яку джиггу (сінгл, лайт, сліп) виконують у спеціальному шкіряному взутті (*soft shoes*) – жінки у м'яких чорних балетках, чоловіки – у туфлях на м'якій підшві і невеличкому підборі. Характерна риса цього танцювального зразка – витонченість і легкість виконання та відсутність ударних рухів і звуків.

ARTS, CULTURAL STUDIES AND ETHNOGRAPHY

Жорсткій джизі притаманний швидкий темп, чіткий запальний ритм (92 удари на хвилину) та блискавична техніка ніг.

Виключно чоловічим танцем є *дабл джигга* що символізує сильний дух воїнів. Адже, не дивлячись на чисельні утиски з боку англійських колонізаторів та переслідування будь яких проявів національної культури, ірландці зберегли стійку волю до незалежності.

Сьогоднішній інтерес до ірландських танців обумовлений появою ефектних ірландських шоу, різноманітних фестивалів та вистав, що привертають увагу фахівців з усього світу. Як зазначає І. Гутнік: Ірландські танці є старовинним народним надбанням, однак світ заговорив про них у середині дев'яностих років минулого століття, коли танцювальний колектив Riverdance під керівництвом Майкла Флетлі який створив свою танцювальну програму. Її неймовірний успіх став початком створення знаменитого шоу – одного з небагатьох у світі, оснований на національних танцювальних елементах [1,с.358].

Отже, різноманітність ірландської хореографії, а саме танець «джигга», залишається не тільки популярним видом танцювального мистецтва, але і символом ірландської культури, що передає історичне минуле цілого народу з його яскравим, самобутнім, неповторним колоритом.

References:

- [1] Гутник І. М. Стилiзацiя у професiйному народному хореографiчному мистецтвi сучасностi. *Вiсник Нацiональної академiї керiвних кадрiв культури i мистецтв*. № 2'2019. С.356-360.
- [2] Сапонько, І. Г. Вплив рiзних культурних традицiй на розвиток хореографiї. *Магiстерські студiї. Альманах ред. кол.* : Д. С. Мальчикова, Т. С. Корнішева. Херсон ; Івано-Франкiвськ : ХДУ, 2023. Вип. 23. С. 400-404.
- [3] Brennan H. The story of Irish dance. Lanham, Maryland, USA: Brandon, 1999. 188 с.
- [4] http://hnb.com.ua/articles/s-sport-entsiklopediya_tantsa_dzhiga-2541